

F. t. l. om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

Baggrunden for, at danske kreditinstitutters datterselskaber i udlandet ikke omfattes af loven, er bl.a. at datterselskabet udgør en selvstændig juridisk person i udlandet. En filial af et udenlandsk selskab udgør en integreret del af det udenlandske selskab og er dermed ikke en selvstændig juridisk person i Danmark. Et datterselskab hæfter for sine forpligtelser med egne aktiver, hvorimod en filials ansvar omfatter alle aktiver i det selskab, filialen er en del af. Derudover opgøres solvensbehov ikke på filialniveau, hvorfor filialer ikke kan leve op til lovens krav.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at en lang række af de øvrige europæiske lande samt USA har tilvejebragt egne ordninger, der sørger for et løft af kreditinstitutternes kernekapital i de pågældende lande.

Til § 2

Der lægges i *stk. 1* op til, at økonomi- og erhvervsministeren kan indgå aftale med kreditinstitutter og fastsætte konkrete vilkår for indskud af hybrid kernekapital, jf. i øvrigt lovens § 8. Formålet med bestemmelsen er, at ministeren skal kunne forhandle og indgå aftaler med kreditinstitutterne om indskud af hybrid kernekapital.

Det fremgår af *stk. 2 og 3*, at staten efter aftaleindgåelse med det pågældende kreditinstitut kan trække på statens konto i Danmarks Nationalbank og tilføre hybrid kernekapital direkte til det enkelte kreditinstitut. Udgifterne til trækket på statens konto i Nationalbanken optages direkte på de løbende tillægsbevillingslove.

Til § 3

Det fremgår af *stk. 1*, at alle kreditinstitutter, der modtager kapitalindskud, efter kapitalindskuddet skal have en kernekapitalprocent på mindst 12, jf. dog *stk. 4*. Formålet er, at kreditinstitutter, der får kapitalindskud, vil opnå en sådan finansiel robusthed, at de må forventes at kunne modstå tab i de kommende år, og

at de samtidig kan opretholde en rimelig udlånsportefølje.

Det forudsættes, at kreditinstituttet har en kernekapitalprocent på mindst 6, uden at der medregnes anden hybrid kernekapital, således at kreditinstituttet kan få tilført mindst 6 pct. hybrid kernekapital, så den samlede kernekapitalprocent er på mindst 12.

Det er den reviderede årsrapport for 2008 samt seneste kvartalsregnskab, der lægges til grund ved beregningen.

Af *stk. 2*, fremgår det, at kreditinstitutter, der før kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på under 9, vil kunne få et kapitalindskud svarende til differencen mellem kernekapitalprocenten på 12 og instituttets aktuelle kernekapitalprocent, dog forudsat, at grænserne for hybrid kernekapital i § 129, *stk. 2 til 6* i lov om finansiel virksomhed giver mulighed herfor. Med aktuel kernekapitalprocent forstås kernekapitalprocenten på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om statsligt indskud af hybrid kernekapital.

Endelig foreslås det i *stk. 3*, at kreditinstitutter, der før kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på 9 eller derover, højst vil kunne få et kapitalindskud svarende til en forøgelse af kernekapitalprocenten med 3. Den samlede hybride kernekapital efter kapitalindskuddet kan dog ikke overstige grænserne for hybrid kernekapital i § 129, *stk. 2 til 6*, i lov om finansiel virksomhed. Baggrunden for dette er hensynet til, at kreditpakken i størst mulig udstrækning skal adressere risikoen for en kreditklemme ved at sikre den fornødne kapitalisering af kreditinstitutterne, som er vurderet til af svare til en kernekapitalprocent på 12 af de risikovægtede aktiver.

I nedenstående tabel er det med tre eksempler søgt illustreret, hvor meget kapital et kreditinstitut kan ansøge om alt afhængig af, om instituttet har en lav, mellem eller høj kernekapitalprocent i udgangssituationen.

Eksempler på kapitalindskud før/efter indskud (kernekapitalprocent)

	Lav	Mellem	Høj
Før	9	10	14
Efter (indskud)	12	12-13	14-17

Anm.: Kernekapitalprocenten er lig kernekapital i pct. af risikovægtede aktiver.

Det følger af *stk. 4*, at de danske kreditinstitutter er meget forskellige, og nogle kreditinstitutter vil kunne have en kernekapitalprocent på under 6. Derved vil de ikke kunne opfylde kravet i *stk. 1* om at skulle have en kernekapitalprocent på mindst 12 efter et statsligt ka-

pitalindskud. For disse kreditinstitutter fastsættes det derfor, at der kan forhandles en individuel løsning som samlet set giver dem den højst mulige kernekapitalprocent. Det sker for at give også disse kreditinstitutter en finansiel stødpude og dermed et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til ikke at skulle stramme udlånspolitikken mere end den almindelige konjunkturud-